

som den nærværende. En saadan stadig Paa-
virkning troer jeg ikke vil kunne skaffes tilveie
paa nogen heldigere Maade end ved at tye til
Communens Bistand. Istedetfor at gjøre dette
saaledes som i det tidligere Lovforslag, har man
i det nærværende Lovforslags Motiver sagt, at
det formeentlig vilde være at bebyrde Commu-
nerne med et for stort Arbejde, og man har
derfor foretrukket at lade Postcontoirerne være
Agenter for den eventuelle Anstalt imod en
Provision. Jeg troer nu, at naar der er
Spørgsmaal om en Paavirkning af den simple
Mand i den omhandlede Retning, er det un-
skeligt, at Agenterne ere stillede ganske uegen-
nyttigt. Jeg holder mig forvisset om, at den
Paavirkning, som skeer fra den ulønnede Com-
munalbestyrelse paa Almuesmanden til at be-
væge ham til at sørge for sig selv, vil
være kraftigere end den, der skeer fra
de med Provision lønnede Agenter, der ikke
ville kunne undgaae at blive Gjenstand for en
Misstanke, som vistnok med meget god Grund
kan fremsættes imod andre Agenter for Livs-
forsikringselskaber, nemlig at de ere ivrige
for at skaffe Livsforsikringer tegnede, fordi de
derigjennem selv erhverve. Jeg troer derfor,
at den Tanke, som laa til Grund for Lov-
forslaget i dets oprindelige Form, den nemlig,
at Communerne skulde yde deres Bidrag til
Gjennemførelsen af dette store Formaal, og
at Bidragene skulde kunne ydes ikke alene
maanedlig, men ogsaa ugentlig, var en frugt-
bar og heldbringende Tanke, og at det er me-
get sørgeligt, at man har fjernet sig fra den
i det nærværende Lovforslag. Jeg skal tilføie,
at saaledes som Sagen stiller sig for mig og
med det Kjendskab, jeg troer at have til den
arbejdende Klasse, troer jeg, at man omtrent
med Sikkerhed kan sige sig selv, at naar Lov-
forslaget vedtages i dets nærværende Skikkelse,
vil Anstalten ikke blive benyttet af Arbejder-
befolkningen i noget synderligt større Omfang,
end Tilfældet har været med den nuværende
Anstalt, om hvilken det er tilstrækkelig bekendt,
at den saagodtsom slet ikke har havt nogen
Tilslutning af den egentlig arbejdende Klasse.
Naar jeg skal betragte de enkelte Paragrapher
i Lovforslaget, er der en Bemærkning, jeg har
at gjøre til § 1. Det hedder der: „Den

1ste Januar 1871 aabnes under Statens
Garanti Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstal-
ten af 1871, som skal have sin egen For-
mue, der ikke maa sammenblandes med Stats-
formuen, og som skal eie og besidde de oven-
nævnte Anstalters Eiendele.“ Naar man læ-
ser disse Ord, vække de aldeles ingen Anled-
ning til Tvivl; det er klart, naar man tager
Ordene, saaledes som de foreligge, at der her
oprettes en særegen juridisk Person med sær-
egne Formuesrettigheder, og om hvilken det
siges, at den skal have sin egen Formue, som
ikke maa sammenblandes med Statskassen,
og det siges saa tillige, at Statskassen skal
være Cautionist for denne Anstalts Forpligtelse,
Garant for samme, og Udtrykket Garant kan
jo i og for sig ikke misforstaaes. Naar en
Mand har indladt sig paa Handelsforetagen-
der, hvorved han paadrager sig Forpligtelser,
og jeg garanterer for disse Forpligtelsers Op-
fyldelse, er det aldeles giivet, at jeg ikke der-
ved bliver berettiget til at tillegne mig det Ud-
bytte, som den Mand, for hvem jeg garanterer,
har af sin Forretning. Det er aldeles tyde-
ligt, at Garant er det samme Udtryk som
Caution, og at det har denne sædvanlige Be-
tydning, som Alverden kjender; at garantere
for en Forpligtelse er eensbetydende med at
cavere derfor. Der er hos mig ingen Tvivl
om, at selve Udtrykket maa forståes saaledes.
Og naar Anstalten var oprettet som en sær-
skilt juridisk Person, der havde sin egen For-
mue, vilde dette have den praktiske Følge,
at, i det Dieblit Interessenterne fandt, at
de kunde være bedre tjente med at renoncere
paa Statens Garanti, maatte de ogsaa være
besejrede dertil. Saaledes er det imidlertid
ikke Meningens efter Finansministerens Udtal-
lelser. Meningens er derefter ikke den, at Sta-
ten kun skal garantere for de Forpligtelser,
som Anstalten overtager, men Meningens
er, at Staten skal være Eier af denne An-
stalts Dverfsud, eller med andre Ord: Det
er ikke nogen Anstalt, som har sin egen
Formue, og som virker under Statens Garanti,
men det er Staten selv, der driver en Indus-
tri, og det er et simpelt Bogholderispørgs-
maal, om man udsondrer denne Deel af Sta-
tens Formue som en særskilt Formue og kal-